

[Peder Jakobsen.]

anbefale de stillede ændringsforslag. Grunden til, at vi har stillet disse ændringsforslag, har vi jo i den højtærede landbrugsministers bemærkninger til lovforslaget, hvori der siges, at statens finansielle situation er så stram, at det samlede rådighedsbeløb må nedskæres med 3 mill. kr. Dette må vi selvfølgelig tage til efterretning. Men den højtærede landbrugsminister sagde ved første behandling, at der i år ligger 735 ansøgninger om landarbejderboliger bygget for egen regning, men kun økonomiske muligheder for opførelse af ca. 500. Det vil altså sige, at der ligger over 200 ansøgninger, som ikke kan imødekommes, og det er her, vi vil hjælpe den højtærede landbrugsminister til flere bevillinger for de samme penge, derved at lånsøgeren skal tage et førsteprioritetslån i kreditforeningen på 10.000 kr. Man sparer staten for godt 7.000 kr. pr. bolig, da kursen på 4½ pct.s obligationer i dag ligger omkring 80, og gangen man beløbet med de 500 boliger, der er bevilling til, ja, så bliver det ca. 3½ mill. kr., som kan bruges til at bygge næsten 100 flere boliger for. Det er en reel stigning på i alt fald mindst 18 pct. i antallet af landarbejderboliger.

Jeg skal ærligt indrømme, at denne fremgangsmåde gør det lidt dyrere for lånsøgeren, men det er nu ikke så voldsomt, som det ærede medlem hr. Bladt gør det til, når han påstår, at det er en helt urimelig ydelse. Den danske landarbejder er ikke underbetalt, og det skal han selvfølgelig heller ikke være. Vi må også tage i betragtning, hvad det er værd at eje eget hus på landet i forhold til at eje hus i byen eller bo til leje, hvor alt skal købes i butikkerne. Når det ærede medlem hr. Bladt siger, at det er en urimelig ydelse, tænker det ærede medlem da slet ikke på de mennesker, som bliver skubbet ud og ingen bevilling får? Hvor skal de gå hen? Skal de bygge bolig for egen regning, bliver det til helt, helt andre priser, eller også bliver de sendt ind til byen at søge andre arbejdspladser, og dér får de vel heller ingen bolig til den pris, som vi med vore ændringsforslag tilbyder landarbejderne.

Jeg forstår ikke, at regeringen og dens partier ikke vil medvirke til gennemførelsen af disse ændringsforslag, der vil skaffe bety-

delig flere boliger for de samme penge. Jeg tror jeg kender den højtærede landbrugsminister så godt, at jeg kan sige, at det er med bedrøvelse, ministeren giver afslag på disse over 200 ansøgninger om egen bolig. Vi viser med vore ændringsforslag vej frem til betydeligt flere boliger for de samme penge og en ringe merudgift for lånsøgeren. Jeg vil gerne tilføje, at den af os foreslåede ordning med kreditforeningslån i førsteprioritet selvfølgelig også skal gælde den gruppe, der bygger efter kap. VI.

Jeg anbefaler ændringsforslagene til vedtagelse.

Axel Sørensen: Jeg skal gøre nogle bemærkninger om de ændringsforslag, som er stillet af partierne venstre og de konservative. Disse ændringsforslag går bl. a. ud på at ændre prioriteringen af nyopførte landarbejderboliger. Før var det staten alene, der var prioritetslån; fremtidig foreslår man at indskyde et kreditforeningslån med pålydende 10.000 kr. til 4½ pct. mellem jordrenten og det byggelån, som staten yder. Da optagelsen af et sådant kreditforeningslån til 4½ pct. vil give et kurstab, betyder det en fordyrelse vel på mellem 2.000 og 3.000 kr., hvilket beløb man må forhøje kreditforeningslånet med, ellers vil bygherren, arbejderens, jo mangle det beløb til at betale sine håndværkerudgifter med. Det vil altså betyde en øget økonomisk byrde for sådanne indehavere af arbejderboliger, og det kan være tyngende for dem, der skal bygge i 1964, pludselig at skulle stilles over for en sådan forhøjelse af lånene. Det vil samtidig medføre øget besvær ved ejerskifte, idet der nu bliver en pantlån mere, der skal høres, for at man kan få tilladelse til overdragelse af en arbejderbolig.

Venstre og de konservative har så tit her i tinget fremsat krav om en forenkling og decentralisering af mange opgaver. For mig at se er disse ændringsforslag udtryk for det modsatte. Tiden er også fremskreden, og mange, der skal opføre en arbejderbolig i 1964, venter på udlånslovens vedtagelse, for at de kan disponere vedrørende det forestående byggeri. Dette gælder ikke mindst med hensyn til at afslutte kontrakt med håndværkerne.

Vi må imidlertid erkende, at de arbejderboliger, der nu opføres ud over landet, er